

«ТАСДИҚ МЕКУНАМ»

Ректори Донишгоҳи давлатии
молия ва иқтисоди Тоҷикистон,
номзади илмҳои иқтисодӣ, дотсент
Абдуалимзода Ҳ.А.
«07» декабри 2024 сол

ТАҚРИЗИ

муассисаи пешбар ба диссертатсияи Акмалзода Нодирхон Носир дар мавзуи «Азониҳудкунӣ ва исрофкорӣ: ҷанбаҳои ҷиноятӣ-ҳуқуқӣ», барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯи ихтисоси 12.00.08 – Ҳуқуқи ҷиноятӣ ва криминология; ҳуқуқи иҷроии ҷазои ҷиноятӣ (илмҳои ҳуқуқшиносӣ)

Мутобиқати муҳтавои диссертатсия ба ихтисос ё соҳаи илми эълоншуда. Диссертатсияи Акмалзода Нодирхон Носир таҳқиқоти илмии анҷомёфта ба ҳисоб рафта, аз ҷониби муаллиф ҳамаҷониба таҳқиқ гардида, ба яке аз мавзуҳои муҳими илми ҳуқуқи ҷиноятӣ «Азониҳудкунӣ ва исрофкорӣ: ҷанбаҳои ҷиноятӣ-ҳуқуқӣ» бахшида шуда, муҳтавои он ба ихтисоси 12.00.08 – Ҳуқуқи ҷиноятӣ ва криминология; ҳуқуқи иҷроии ҷазои ҷиноятӣ (илмҳои ҳуқуқшиносӣ) мутобиқ мебошад.

Саҳми илмии доғалаб дар ҳалли масъалаи илмӣ ё коркарди проблемаи илмӣ бо арзёбии аҳамияти он. Рисола ва масъалаҳои дар доираи он баррасишуда аз нигоҳи умумии назариявӣ ва амалӣ, барои ҳар як давлати муосир, аз ҷумла Ҷумҳурии Тоҷикистон, муҳим мебошад. Мавзуи мазкур дар он ифода меёбад, ки амнияти иқтисодии дилхоҳ давлат як ҷузъи калидии амнияти миллий ба шумор меравад ва костагардидани он боиси косташавии тамоми соҳаҳои хоҷагии халқ мегардад ва ё боиси маҳдудгардидани манфиатҳои иқтисодии шахс, ҷамъият ва давлат мегардад. Ҳимоя намудани муносибатҳои молумулкӣ дар давлат, яке аз асосҳои устувори таъмини муътадили воқеии иқтисодиёти давлат ба шумор меравад.

Бояд қайд намуд, ки бештари ҷиноятҳои дар ҷумҳурӣ содиршаванда

ба ҷиноятҳо муқобили моликият ба ҳисоб рафта, ҷиноятҳои хусусияти тасарруфидошта як қисми таркибии ҷиноятҳои мазкурро ташкил медиҳанд. Теъдоди содиршавии ҷинояти азониҳудкунӣ ё исрофкорӣ дар муқоиса бо ҷиноятҳои ба тасарруфи молу мулки ғайр таалуқдошта, нисбатан кам ба қайд гирифта шаванд ҳам, онҳо бештар ба тасарруф намудани молу мулки давлатӣ, ба миқдори калон ва ё аз ҷониби шахс бо истифода аз мақоми хизматӣ содир мешаванд, ки ҳолати мазкур аҳаммиятноки ва муҳиммияти масъалаи матраҳшавандаро хеле зиёд мегардонад.

Аз ин нукта диссертатсияи Акмалзода Нодирхон Носир дар мавзуи «Азониҳудкунӣ ва исрофкорӣ: ҷанбаҳои ҷиноятӣ-ҳуқуқӣ», ҳам аз нигоҳи назарияи илмӣ ҳуқуқшиносӣ, ҳам аз нигоҳи амалияи ҳуқуқӣ мубрам мебошад.

Ҳамчунин, тазаккур бояд дод, масъалаи азониҳудкунӣ ва исрофкорӣ: ҷанбаҳои ҷиноятӣ-ҳуқуқӣ, мавриди таҳлил ва таҳқиқи амиқи илмӣ нагирифтааст. Таҳқиқоти диссертатсионии Акмалзода Н.Н. дар мавзуи болозикр бори аввал дар илми ҳуқуқшиносии Ҷумҳурии Тоҷикистон пажӯҳиши ҳамаҷониба шудааст. Муаллиф норасоихо, холигиҳо ва мушкилоти самти мазкурро муайян намуда, бобати пешгири азониҳудкунӣ ва исрофкорӣ андешаҳои асосноки илмиро таҳия ва пешниҳод кардааст. Бартариҳои бешубҳаи асар дар он аст, ки он дар заминаи назариявӣ ва амалӣ навишта шудааст, ки он махсусан ҳангоми таҳқиқи ин гуна мавзӯҳо муҳим аст.

Нақшаи таҳқиқоти диссертатсионӣ ва сохтори таркибии он маҷмуи саволҳоро дар бар мегирад, ки барои ҳалли масъалаи мавриди омӯзиш зарур мебошад. Муаллиф тавонистааст, ки дар доираи ду боб ва ҳафт зербоб моҳияти мавзуи таҳқиқоти диссертатсиониро пурра муҳокима ва ошкор намояд.

Дар боби аввал – инкишофи қонунгузории ҷиноятӣ дар бораи азониҳудкунӣ ё исрофкорӣ, муаллиф азониҳудкунӣ ё исрофкорӣ мутобиқи қонунгузории давлатҳои пасошуравиро мавриди баррасӣ

карор дода, ба андешаи мо онҳоро моҳирона ҳаллу фасл намудааст. Ба ақидаи муаллифи рисола Кодекси ҷиноятии ҶШФСР аз соли 1922 марҳилаи нав дар инкишофи қонунгузори ҷиноятӣ ба ҳисоб мерафт. Муаллиф иброз менамояд, ки дар Кодекси мазкур фарқгузори ҷавобгарӣ барои азониҳудкунӣ ё исрофкорию молу мулки ғайр вобаста ба шакли моликият пешбинӣ нашуда буд. ҚЧ ҶШФСР 1922 ҷавобгарию ҷиноятиро танҳо барои азониҳудкунӣ ва исрофкорию молу мулке муқаррар менамуд, ки ба шахси инфиродӣ ё шахси мансабдор барои мақсадҳои муайян бовар карда супорида шуда бошад. Азониҳудкунию аз ҷониби шахси мансабдор содиршуда ҳамчун ҷинояти мансабӣ аз рӯи м. 113 бандубаст карда мешуд. Аммо дар боби VI «Ҷиноятҳои молу мулкӣ» қонунгузор дар баробари азониҳудкунӣ исрофкориро низ фарқ менамуд (с. 27-28).

Дар боби дуюм – объект ва предмети азониҳудкунӣ ё исрофкорӣ, тарафи объективию азониҳудкунӣ ё исрофкорӣ, хусусиятҳои субъекти азониҳудкунӣ ё исрофкорӣ, тарафи субъективию азониҳудкунӣ ё исрофкорӣ, аломатҳои вазнинкуандаи азониҳудкунӣ ё исрофкорӣ ва амалишавии онҳо дар таҷрибаи тафтишотӣ ва судро таҳлил кардааст.

Умуман, таҳқиқоти диссертатсионии Акмалзода Нодирхон Носир бисёр маводҳои назариявӣ ва амалиро дар бар мегиранд, ки барои дарки хусусиятҳои азониҳудкунӣ ё исрофкорӣ аҳамияти калон доранд. Хулоса ва тавсияҳои муаллифи диссертатсия асоснок буда, сазовори баҳои муқабил мебошанд. Рӯйхати адабиёти диссертатсия ҷалби доираи васеи адабиёти илмӣ ва маводи амалиро дар раванди таҳқиқот шаҳодат медиҳад.

Натиҷаҳои мушаххаси илмӣ (бо нишон додани нағсонӣ, аҳаммияти илмӣ ва амалии онҳо), ки барои он ба доғталаб додани дараҷаи илмии дархостшаванда мумкин аст.

Дараҷаи нағсонии натиҷаҳои дар диссертатсия бадастомада ва натиҷаҳои илмие, ки барои ҳимоя пешниҳод мешаванд. Навоварию илмиро интиҳоби мавзӯ, равиши таҳлили он бо назардошти баррасии масъалаҳои баҳсталаб муайян мекунад.

Аз ҷумла, дар доираи корҳо дар илми ҳуқуқи ватанӣ бори нахуст барои таҳлили амиқи мафҳуми моҳияти азониҳудкунӣ ё исрофкорӣ бахшида шуда, мазмуну муҳтавои аломатҳои тарафи объективӣ ва субъективӣ ҷинойти таҳқиқшаванда муайян карда шуда, ҷиҳати такмили м. 245 КҶ ҚТ тавассути ворид намудани тағйирот ба аломатҳои бандубастшавандаи ҷинойти мазкур пешниҳодҳои асоснок ироа гардидааст. Рисолаи илмӣ аз навгониҳои зерин иборат аст:

– бори аввал дар рисолаи илмӣ масъалаи батанзимдарории ҳуқуқии ҷинойтии азониҳудкунӣ ё исрофкорӣ ҳамчун ҷинойти муқобили моликият ва ҷавобгари барои содиршавии он дар марҳилаҳои гуногуни таърихи ҚТ инъикос гардидааст;

– дар рисолаи илмӣ муаллиф тасарруфи молу мулки ғайр бо аломатҳои ҷинойти азониҳудкунӣ ё исрофкориро тибқи қонунгузори ҷинойтии баъзе давлатҳои пасошуравиро таҳлил намуда, хулосаҳои амиқи илмӣ қоркард намудааст;

– ҳамчунин, навгонии дигари рисола дар он мебошад, ки муаллиф объект ва тарафи объективӣ ҷинойти азониҳудкунӣ ё исрофкориро баррасӣ намуда, андешаҳои асосноки илмиро пешкаш намудааст;

– дар рисолаи илмӣ субъект ва тарафи субъективӣ ҷинойти азониҳудкунӣ ё исрофкорӣ мавриди таҳлил қарор гирифта, вобаста ба масъалаҳои зикршуда, пешниҳодҳоро дар самти такмили қонунгузори ҷинойтӣ ироа намудааст;

– аломатҳои вазнинкунандаи ҷинойти азониҳудкунӣ ё исрофкорӣ ва татбиқи он дар таҷрибаи тафтишотӣ ва судӣ мавриди омӯзиш қарор гирифта, оид ба ин қисмат, аз ҷониби муаллиф андешаҳои мукамал пешниҳод гардидааст.(с. 14-15).

Ҳамзамон, натиҷаҳои таҳқиқот, ки дар шакли нуктаҳои илмӣ ба ҳимоя пешниҳодшаванда ва хулосаҳои илмӣ манзур гардидаанд, башорат аз навгонӣ ва сатҳи амиқи таҳқиқот медиҳанд, ки ҳамагӣ баҳри рушди илми ҳуқуқшиносии ватанӣ, махсусан ҷиҳати баланд бардоштани сатҳу сифати санадҳои қонунгузорӣ, фаъолияти мақомоти

ҳуқуқтатбиққунанда ва мақомоти ҳифзи ҳуқуқ назаррас мебошанд.

Таҳлили диссертатсия, ақидаҳо, нуктаҳои илмӣ, хулосаҳо, мафҳумҳои илмӣ, проблемаҳои қонунгузорӣ, ки аз тарафи муаллиф пешкаш шудаанд, муайян намудани мавқеи мустақили ҳеш, асосноккунии нуктаҳои илмӣ ва хулосаҳо бо истифода аз доираи кофӣи маводи илмӣ ва таҷрибаи амалӣ аз он дарак медиҳад, ки таҳқиқоти мазкур мустақилона навишта шудааст.

Мундариҷаи кори илмӣ аз он дарак медиҳад, ки муаллиф тавонистааст микдори зиёди маводи илмиро дар мавзӯ таҳлил кунад, ки ин ҳадафи асосиашро ташкил медиҳад. Боиси тавачҷуҳ аст, ки муаллиф қонунгузориҳои ҷиноятӣ аксар давлатҳои пасошуравӣ таркиби ҷинояти азониҳудкунӣ ё исрофкорӣ бо ҳам тақрибан монанд ба танзим дароварда шудаанд. Фарқият асосан дар муайян намудани предмети ҷиноят ва муқаррар намудани аломатҳои вазнинкунанда ва махсусан вазнинкунанда ба назар мерасад мавриди таҳлил қарор додааст (с. 67-68)

Аҳаммияти илмӣ ва амалии натиҷаҳои диссертатсия бо нишон додани тавсияҳо оид ба истифодаи онҳо. Хулоса ва пешниҳодҳо оид ба диссертатсия бешубҳа арзиши илмӣ дошта, муаллиф мақсад ва вазифаҳои дар назди худ гузоштаро ба таври комплексӣ бо дарназардошти вазъи имрӯзи рушди низоми қонунгузориҳои ҷумҳурӣ ҳақиқатнигорона дар доираи манфиати давлати миллӣ ва рушди фаъолияти қонунгузориҳои касбӣ баррасӣ намудааст. Чамбааст, таҳлил ва дарки нави назариявии масъалаҳои проблемавии дар рисола баррасишуда арзиши назариявии тадқиқотро муайян мекунад.

Натиҷаҳои таҳқиқоти диссертатсионӣ имкон медиҳанд, ки мушкилоти мавҷудаи назариявӣ ва амалии мафҳумҳои ба мавзӯи мазкур рабтдошта, тавзеҳ дода шаванд ва дар тақмили раванди қонунгузориҳои касбӣ ва фаъолияти ҳифзи ҳуқуқ истифода гарданд. Натиҷаҳо ва хулосаҳои илмӣ дар рафти таҳқиқоти диссертатсионӣ бадастомада нишон медиҳанд, ки онҳо воқеан камбудии дар ин соҳа дар илми ҳуқуқшиносии ватанӣ мавҷудбударо пур менамоянд. Аҳаммияти

назариявии таҳқиқот дар он зоҳир мегардад, ки натиҷаҳои бадастомада низоми донишҳои мавҷударо оид ба масъалаҳои ҷавобгариӣ ҷинойтӣ барои азониҳудкунӣ ё исрофкорӣ, фарқияти ин ҷинойт аз таркиби дигар ҷинойтҳо ҷамъбаст ва густариш медиҳад

Дар баробари ин, дар диссертатсия баъзе масъалаҳои баҳснок ба назар мерасанд, ки онҳоро қайд намудан лозим аст ва ба Акмалзода Нодирхон Носир дар шакли тавсияҳо барои таҳқиқотҳои ояндаи ӯ пешниҳод менамоем.

1. Муаллиф дар пешниҳоди 5 баён мекӯяд, ки “барои равшан намудани мафҳуми “молу мулки дар ихтиёрбуда” дар м. 245 КҶ ҚТ калимаҳои “...ё дар ихтиёри ӯ мебошад” бо ибораи “...ё дар ихтиёрдории ташкиливу амриҳӣ ё маъмуриву хоҷагидории ӯ мебошад” иваз карда шавад”. Вале ҳангоми розӣ шудан бо чунин пешниҳод рақобат байни қ.1 м.245 КҶ ва б “г” қ.2 м.245 КҶ ҚТ ба вуҷуд меояд. Зеро ҳама гуна шахси дорои ваколатҳои ташкиливу амриҳӣ ё маъмуриву хоҷагидорӣ шахси мансабдор ҳисоб шуда, ҷавобгариӣ ӯ мутобиқи б. “г” қ.2 м.245 КҶ ҚТ ба вуҷуд меояд. Аз ин сабаб чунин пешниҳоди муаллиф баръакс метавонад кори мақомоти ҳуқуқтатбиқунандаро ҳангоми татбиқи м.245 КҶ ҚТ мушкил гардонад.

2. Пешниҳодҳои алоҳидаи муаллиф, ки дар матни диссертатсия ҷой доранд, мутаассифона, дар нуктаҳои ба ҳимоя пешниҳодшаванда ҷой дода нашудаанд. Масалан, дар саҳифаи 64 диссертатсия муаллиф дар КҶ ҚТ муақаррар намудани ҷавобгариро барои азониҳудкунии чизи бозёфтшуда асос мешуморад ё ба сифати ҳолати вазнинкунандаи ҷинойти мазкур ҷудо намудани аз ҷониби шахси мансаби давлатиро ишғолкунанда бо роҳи сӯистиғода аз мақоми хизмати худ содир намудани азониҳудкунӣ ё исрофкориро ба мақсад мувофиқ мешуморад (саҳ 69 диссертатсия). Вале пешниҳодҳои мазкур дар нуктаҳои ба ҳимоя пешниҳодшаванда таҷассум наёфтаанд.

3. Дар саҳифаи 214 диссертатсия муаллиф зикр менамояд, ки

“минбаъд, дар мавриди дар таҳрири нав қабул намудани Кодекси ҷиноятӣ ҷавобгарӣ барои ҷинояти тасарруфи молу мулкӣ ғайр новобаста аз шакл ва тарзи содиркунии он, ки хусусияти коррупсионӣ дорад, бояд дар як моддаи алоҳида пешбинӣ шуда, масъалаи бекор кардани ҷазои алтернативӣ дар намуди ҷарима барои такроран тасарруф намудани молу мулк баррасӣ карда шавад”. Дар мавриди дигар бошад зарурати пурзӯр намудани ҷавобгариро барои азонихудкунӣ ё исрофкориҳои аз ҷониби шахс бо истифодаи мақоми хизматӣ содиршударо дар доираи м.245 КҶ ҚТ пешниҳод месозад. Аз ин ҷо мавқеи муаллиф норавшан аст, яъне тасарруф бо истифода аз мақоми хизматӣ бояд дар моддаи алоҳида муқаррар шавад ё танҳо пурзӯр намудани ҷавобгарӣ бо истифода аз мақоми хизматӣ дар доираи шаклҳои алоҳидаи тасарруф кофӣ мебошад? Мехостем ҳангоми ҳимоя ин масъала аз ҷониби муаллиф равшан карда шавад.

Эрод ва норасоии ишорашуда ба мазмуну мундариҷаи диссертатсия таъсири ҷиддӣ намерасонанд ва арзиши илмӣ онро коста намегардонанд.

Автореферат ва маводи нашрнамудаи муаллиф ба талаботи тартиби додани дараҷаҳои илмӣ пурра мутобиқат дошта, хулоса ва мазмуну мухтасари таҳқиқоти муаллиф оид ба мавзӯи мазкур мебошанд. Муаллиф дар ҷараёни таҳқиқоти диссертатсионӣ ба муаллифон ва манбаи иқтибоси мавод ишора менамояд.

Саҳми шахсии довталаби дарёфти дараҷаи илмӣ дар таҳқиқот.

Саҳми шахсии муаллифи диссертатсия ба сатҳи навгонии илмӣ таҳқиқоти диссертатсионӣ, нуқтаҳои илмӣ, ки ба ҳимоя пешниҳод шудаанд, мақолаҳои илмӣ, маърузаҳо дар конференсияҳои илмӣ-амалии ҷумҳуриявӣ ва байналмилалӣ асоснок карда мешавад. Ҳамчунин, тарзи навишт, гузориши масъала, сабки диссертатсия саҳми шахсии муаллифро нишон медиҳад. Илова бар ин, аз тарафи муаллифи диссертатсия дар мақола ва маърузаҳо дар конференсияҳои илмӣ-амалии ҷумҳуриявӣ ва байналмилалӣ пешниҳодҳо ҷиҳати такмили қонунгузориҳои ҷиноятӣ гардидааст. Натиҷаҳои асосии таҳқиқот дар 7 мақолаи илмӣ мебошад, ки

ба таҳлили паҳлуҳои гуногуни масъалаҳои маромнокии рафтори ҳуқуқии инсон бахшида шудаанд. Аз ин теъдоди асарҳои илмӣ, 4 мақолаи илмӣ дар маҷаллаҳои тавсиянамудаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба таъб расидааст. Дар интишорот натиҷаҳои асосӣ, хулосаҳо ва тавсияҳои унвонҷӯ баён шудаанд. Теъдоди маводи ҷопшуда ба банди 35 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021, № 267 (бо тағйири иловаҳо аз 26 июли соли 2023, №295) тасдиқ шудааст, мувофиқ мебошад. Автореферат бо муҳтавои диссертатсия мувофиқат дорад. Дар автореферат натиҷаҳои асосии таҳқиқоти диссертатсионӣ оварда шудаанд, махсусан мазмуну моҳияти муқаддима, бобҳо ва зербобҳои таҳқиқот оварда шудааст.

Мутобиқати таҳассуси илмии доктара ба дараҷаи илмӣ. Рисолаи илмии Акмалзода Нодирхон Носир дар мавзӯи «Азониҳудкунӣ ва исрофкорӣ: ҷанбаҳои ҷиноятӣ-ҳуқуқӣ» барои дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ ба ихтисоси 12.00.08 - Ҳуқуқи ҷиноятӣ ва криминология; ҳуқуқи иҷроӣ ҷазои ҷиноятӣ, ки бо қарори Раёсати Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 сентябри соли 2021, №7 тасдиқ шудааст, мувофиқат мекунад. Диссертатсия ва автореферат дар семинари васеи илмӣ-назариявии назди кафедраи ҳуқуқи иқтисодӣ, молиявӣ ва зиддикоррупсионии Донишгоҳи давлатии молия ва иқтисоди Тоҷикистон, муҳокима ва баррасӣ шуд. Дар семинар 13 нафар иштирок намуданд: тарафдор 13, зид - нест, бетараф - нест. Протоколи семинари илмӣ - назариявӣ аз 31-уми октябри соли 2024, таҳти №4).

Қисмати хотимагии тақриз - хулоса. Рисолаи баррасигардида аз лиҳози мубрамаӣ, ном ва нақшаи мавзӯ, муқаддима, бобҳо ва зербобҳо, хулосаю сарчашмаҳо пайдарҳам бо услуби илмӣ таҳия гардидааст. Дар он ақидаҳои гуногуни илмӣ, маводи корӣ ва таҷрибаи татбиқи ҳуқуқ таҳлил гардида хулосаҳои муҳим ва тавсияҳои муфид ҷиҳати тақмили

илми ҳуқуқшиносӣ манзур шудааст. Дар маҷмуъ, рисолаи Акмалзода Нодирхон Носир дар мавзӯи «Азонихудкунӣ ва исрофкорӣ: ҷанбаҳои ҷиноятӣ-ҳуқуқӣ» барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ ба ихтисоси 12.00.08 – Ҳуқуқи ҷиноятӣ ва криминология; ҳуқуқи иҷроӣ ҷазои ҷиноятӣ пешниҳод шудааст, ба талаботи бандҳои 33-35 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267267 (бо тағйиру иловаҳо аз 26 июли соли 2023, №295) тасдиқ шудааст, ҷавобгӯ буда, муаллифи он сазовори дарёфти дараҷаи илмии доктори илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.08 - Ҳуқуқи ҷиноятӣ ва криминология; ҳуқуқи иҷроӣ ҷазои ҷиноятӣ мебошад. Тақризи муассисаи пешбар аз ҷониби Оралбаев Х.Х. – номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ, муаллими калони кафедраи ҳуқуқи иқтисодӣ, молиявӣ ва зиддикоррупсионии Донишгоҳи давлатии молия ва иқтисоди Тоҷикистон дар асоси талаботи бандҳои 76-79 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267 267 (бо тағйиру иловаҳо аз 26 июли соли 2023, №295) тасдиқ шудааст, омода карда шуда, он дар ҷаласаи кафедраи ҳуқуқи иқтисодӣ, молиявӣ ва зиддикоррупсионии Донишгоҳи давлатии молия ва иқтисоди Тоҷикистон муҳокима ва ҷонибдорӣ карда шудааст. Ҷаласаи кафедра аз 4-уми ноябри соли 2024, таҳти №4. Дар ҷаласаи кафедра аз 15 нафар иштирок доштанд: 15 нафар. Натиҷаи овоздиҳӣ: «тарафдор» - 15 нафар, «зид» - нест, «бетараф» - нест.

Раиси семинари васеи илмӣ-назариявӣ:

Мудирӣ кафедраи ҳуқуқи иқтисодӣ, молиявӣ
ва зиддикоррупсионии Донишгоҳи
давлатии молия ва иқтисоди Тоҷикистон
номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ, дотсент

Бобозода Ҷ. Қ.

Ташхисгар:

Муаллими калони кафедраи ҳуқуқи иқтисодӣ,
молиявӣ ва зиддикоррупсионии Донишгоҳи

давлатии молия ва иқтисоди Тоҷикистон,
номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ

Оралбаев Х.Х.

Котиби чаласа:

Муаллими калони кафедраи ҳуқуқи иқтисодӣ,
молиявӣ ва зиддикоррупсионии Донишгоҳи
давлатии молия ва иқтисоди Тоҷикистон

Ҳомидов Р. А.

Имзои Бобозода Ҷ.Қ., Оралбаев Х.Х.

ва котиби чаласа Ҳомидов Р.А -ро тасдиқ менамоям:

Сардори шӯъбаи кадрҳо ва корҳои махсуси

Донишгоҳи давлатии молия ва иқтисоди Тоҷикистон

Мирчамолов М.А.

Суроға: 734067, Ҷумҳурии Тоҷикистон, ш. Душанбе, кӯчаи Нахимов, 64/14
Донишгоҳи давлатии молия ва иқтисоди Тоҷикистон. Телефон: +992 (37) 231-
02-01. E-mail: tgfeu@tgfeu.ru

04.11.2024